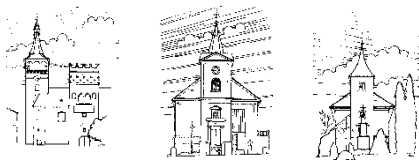

Farní listy 1/18

V Lipníku nad Bečvou 11. února 2018

List farností: Lipník nad Bečvou, Hlinsko, Týn nad Bečvou

KLANÍME SE TOBĚ, PANE JEŽÍŠI KRISTE, NEBOŤ SKRZE KRÍŽ SVŮJ SVĚT JSI VYKOUPIIL

„S Ježíšem nám Matka Boží přináší novou schopnost prožívat s vírou i ty nejbolestnější a nejobtížnější momenty, přináší nám schopnost milosrdenství, abychom si navzájem odpouštěli, chápali se a podporovali se.“

Draží věřící,

vstupujeme do doby postní. Popeleční středa je vyjádřením naší kajícího a ochoty nechat na sebe působit Boží milosrdenství. Mnozí si v tuto dobu něco odříkají, jiní chtějí udělat něco navíc, a to z vděčnosti za Ježíšovu oběť na kříži. Povzbuzuji vás v těchto předsevzetích i v jejich uskutečňování. Bůh nás miluje praktickou láskou. Učme se od něho.

TAM, KDE SESTUPUJE BŮH, JE VYKOUPENÍ

Bůh sestoupil k lidem v Betlémě a stal se člověkem, sestoupil do jeslí, do situace nejchudších lidí. Sestoupil do Egypta, do situace vyhnance, uprchlíka. Sestoupil do Nazareta, do situace obyčejného dělníka. Sestoupil do situace učitele, poutníka. Ale nakonec sestoupil i do situace člověka pronásledovaného, nenáviděného, zatčeného, zbitého, uraženého, zabitého. Právem říkáme, že si nedovedeme představit žádnou lidskou bolest a žádné lidské ponížení, kam by Syn Boží neseštopil. Jaký je důsledek tohoto Božího sestupu? Odpověď je stručná:

Tam kde sestupuje Bůh, je vykoupění, spása, nebe. Právě proto musil Bůh sestoupit do toho, co nám připadá peklem: do utrpení, bolesti, smrti. Aby spasil bolesti, vzal na sebe bolesti. Aby nás zachránil od smrti, vzal Bůh na sebe i smrt.

Tomáš Špidlík, K vyšším věcem jsem se narodil

PÁN JEŽÍŠ TRNÍM KORUNOVÁN

Po dobu postní míváme v kostele sv. Jakuba na fialovém plátně před obětním stolem jeden z předmětů Pánova utrpení a bolesti. Trnovou korunu. O utrpení při korunování je ukázka ze zjevení Anny Kateřiny Emmerichové (řeholnice, obdařené mnohými dary, bolestmi i stigmaty) o Hořkém umučení Pána našeho Ježíše Krista, které sepsal podle jejího vyprávění Klement Brentano v letech 1819-1824, do češtiny přeložil P. Petr Hlobil OSB. Úryvek je z V. vydání v Brně roku 1928.

Korunování a posmívání se Ježíši dalo se ve vnitřním dvoře strážního domu, který stál nad žaláři. Kati přivalili spodek jednoho sloupu; ve sloupě byla díra, v níž býval kdysi sloup přivázan, na to postavili stoličku a ze zlomyslnosti dali na ni špičaté kameny a střepy. Opět svlékli z těla raněného šat, oblékli jej do starého, červeného, roztrhaného a krátkého pláště, který ani ke kolenům nedosahoval. Sem tam visely z pláště zbytky ze žlutých trápců. Dříve býval plášť ten v koutě v komoře katově; dávali jej obyčejně zločincům oblékat, aby si krev usušili, aneb aby byli jiným na posměch. Oblekše

P. Stanislav

Krista Pána vedli jej k oné stoličce, pokryté ostrým kamením a střepy, a násilně jej na ni posadili. Nato pak posadili mu na hlavu trnovou korunu. Bylať pak koruna ta dosti vysoká, hustě a uměle spletená a nahoře měla vyčnívající okraj. Posadili ji Pánu Kristu jako diadém na čelo, vzadu ji pevně svázali a tak tvořila nyní pravou korunu. Byla spletena z větví tří prsty tlustých a s hodnými trny, a sice tak, že trny ponejvíce dovnitř byly obráceny. Trny byly trojího druhu, asi jako řešetlák, trnoví a hloh. Na vystávajícím okraji vpletli trn, za nějž pak korunu chytali a s ní cásali... Nelze vypovědět všechny muky, jakými ti zuřivci Pána Krista mučili, (...) měl nesmírnou žízeň, neboť dostal horečku, od samých ran a nelidského bičování se trásl... Trnovou korunu na hlavě, třtinu ve spoutaných rukou, červeným pláštěm na posměch oděn, tak byl Pán Ježíš veden opět do paláce Pilátova..., nebylť od samé krve poznání.

CO BUDE ZASETO, TO VZEJDE A TAKÉ SE BUDE SKLÍZET

Je řeč nejen o úrodě, ale i o výchově. Úvod do pedagogické praxe dr. Františka Tomáška – pozdějšího kardinála a pražského arcibiskupa, který působil v katolickém školství jako učitel náboženství i v Pavlovicích, Kelci a v Olomouci, byl řádným profesorem na olomoucké teologické fakultě, celý život se zajímal o výuku a výchovu – je zamyšlením nad tím, co je skutečná výchova a duch pravé demokracie. Píše: Podle Priestleye „demokracie je víra, že každý člověk je Bohu drahý a že si proto lidé musí být drazí i navzájem, že vůle Boží má se dít nejen na nebi, ale i na zemi“ (ve hře Cesta v poušti). Uskutečňovati tuto jedinečnou pravou demokracii, demokracii dítek Božích, je nejkrásnějším posláním každého vychovatele. To napsal František Tomášek v Olomouci 6. ledna 1947.

OHYZDA ZLÁ JE NA ČLOVĚKU LEŽ

O citu pro pravdu v této učebnici pedagogiky František Tomášek říká: Žijeme v době, kdy se mnozí neštítí žádného prostředku k dosažení svého osobního prospěchu. Leckteré přirozené mravní zákony se jim zdají pro dnešní dobu zastaralé anebo příliš přísné, ba tvrdé, nemožné. Mezi těmito mravními zákony je také zákon: mluv pravdu! Mnoho je těch, kteří na to řeknou!: „Jak bych mohl dnes existovat bez lži společenské, z nouze obchodní, ...“. Pravda je světlem duše. Světlo překáží, chce-li někdo páchat nepravost. „Kdo však činí pravdu, jde ke světlu, aby skutkové jeho se zjevily, neboť v Bohu jsou vykonáni“ Jan 3,19-21. Nejúrodnější půdou lži je lživé okolí (starší před dětmi lžou, starší obelhávají děti – slibují a neplní, starší navádějí děti ke lži). Odsouzení lži: „Ohyzda zlá je na člověku lež (Sir 20,26). Ohavností jsou před Hospodinem rty lživé (Přísl 11,22).

Vlastní osobní příklad byl a bude vždy nejúčinnější školou výchovy: „Nejlepším lékem proti každé lži bude ovšem vychovatel, jenž jest mravním charakterem, jenž ve všem bude pravdivý a nebude se ani stydět přiznat se k chybě. Úst svých neposkvrní lži nikdy!“

PANNA MARIA LURDSKÁ

Před 130 lety 11. února 1858 se zjevila v jihofrancouzských Lurdech Bernardetě Soubirousové Panna Maria. Vidění se opakovalo osmnáctkrát. Bernardeta neobyčejně krásnou mladou paní popisovala takto. *Má oblečený bílý šat přepásaný modrou stuhou, která splývá po šatě. Na hlavě má bělostnou roušku splývající po zádech dolů. Nohy jsou bosé a zakryty jsou záhyby šatů, na každé září žlutá růže. V pravé ruce drží růženec.* 25. března 1858 při Bernardetině prosbě, aby jí Paní zjevila své jméno, stalo se, že Paní rozpínajíc své sepjaté ruce a naklánějíc se k Bernardetě pravila chvějícím se hlasem „*Já jsem Neposkvrněné Početí*“.

Měšťané lipenští věnovali kostelu sv. Jakuba koncem 19. století sochu Panny Marie Lurdské, stojí ve výklenku na oltáři sv. Jana Nepomuckého. Připomíná nám poselství dobra a pokoje Kristova. S pohledem na ni rozjímáme všechna tajemství Kristova a jejího života. Maria posiluje naši víru, naději a lásku. Je naše Naděje. Orodovnice. Uzdravení nemocných. Potěšení zarmoucených.

Ne nadarmo je 11. únor, den jejího prvního zjevení v Lurdech, Světovým dnem nemocných.

PUTOVÁNÍ MALÝCH KRÁLŮ

Je sobotní lednové odpoledne. Na počátku ulice se to barevně zatřpytilo. Už jdou. Malí králové a kráčky poskakují z chodníku zprava na chodník levý a zpět, nadšeně se dotýkají domovních zvonků, trpělivě očekávají pohyb za oknem a u domovních dveří. Jakmile se otevřou, jasné hlásky notují koledu a s přáním všeho dobrého v novém roce píší požeňání K+M+B +2018 na ty dveře, na které si domácí přejí. A pak poprosí o příspěvek do kasičky s charitním logem. Mnoho radostných setkání během odpoledne a podvečera prožili milí koledníci. „Děkujeme, že jste přišli, šťastnou cestu a za rok, dá-li Pán, se sejdeme zase. A tady máte sladkou dobrotu za vaši ochotu pomáhat druhým,“ loučí se ti, co otevřeli, podarovali a tím i trochu pofoukali bolístky z mlčení a nedobytnosti jiných domů, či slovního odbytí.

PĚTILETÁ ÉRA PAPEŽE FRANTIŠKA

13. 3. 2013: Bylo sedm hodin a pět minut večer, když Bergoglio odpověděl čistou latinou **accepto** a dodal: přestože jsem veliký hříšník. ...Jaké jméno přijmete? Vocabur Franciscus. „Volím jméno František,“ odpověděl Bergoglio pevně, „k uctění svatého Františka z Assisi.“

Po modlitbě na balkoně sv. Petra řekl: „A nyní započneme tuto cestu. Biskupové a lidé. Cestu římské církve, která s láskou vede všechny církve. Cestu bratrství, lásky a vzájemné důvěry.“ Jen málokdo si povšiml starého známého obratu – s láskou vede – který popisuje vztah univerzální církve a místní církve,

nebo si uvědomil jeho hlubší smysl: František naznačoval, že jeho pontifikát bude zaměřen na prosazení kolegiality. To bylo vyhlášení Veliké reformy. Když se setkal se svými voliteli u večeře v domě sv. Marty, řekl jim: „Kéž vám Bůh odpustí váš skutek.“ Následující výbuch smíchu podle slov kardinála Dolana málem zbořil penzion. Radikalismus Jorgeho Bergoglia pramení z jeho ochoty jít k pramenům, vracet se k evangelium. Přes vynikající intelekt, politické myšlení a teologickou zkušenost je jeho víra primitivní a nezkalená: Bůh je svrchovaným vládcem, ďábel je činný, musíme rozlišovat a volit. Po padesáti letech rozlišování duchů nevidí František ďábla jako teologickou kategorii, ale jako každodenní realitu, "prince tohoto světa", který nenávidí svatost a pokouší skrze bohatství, moc a pýchu a nutí nás zabývat se vlastním bohatstvím, nikoli Božím... František na druhou stranu věří v sílu modlitby uskutečňovat "diplomacii nemožného". Také je přesvědčen o

bývá rýže s fazolemi. Bývá to jejich jediné jídlo.

Kolik a čeho sníme za den my? A kolik vyhodíme do popelnice?

V postní době, díky Postní almužně, si můžeme my dospělí i děti něco odepřít a do pokladničky dát obnos, který bychom za to utratili. Ušetřené peníze pak pomohou těm, kteří nepatří do té většiny, které se daří dobře.

Využití takto získaných peněz pak můžete zásadně ovlivnit tímto způsobem:

Všimnete si, kdo potřebuje pomoc ve vaší ulici nebo farnosti, zvláště věnujte pozornost rodinám. Lidé, kteří se dostanou do tíživé situace, se často ostýchají o pomoc požádat. O tom, komu pomoci, se můžete poradit s knězem, ve společenství, dát hlavy dohromady ve Farním středisku Charity. Modlete se za tyto lidi i na jiné úmysly u kasičky a rozžaté svíčky podobně, jako se modlíte u adventního věnce.

Charita pak ve spolupráci s farností návrhy posoudí a zajistí uskutečnění

tříkrálové koledníky, svým darem přispěli na pomoc potřebným a na rozvoj charitního díla. Poděkování patří všem účastníkům, od těch nejmenších koledníků až po jejich rodiče; vedoucím skupinek a všem dalším dobrovolníkům, kteří už od listopadu pomáhali s realizací sbírky. Děkujeme také představitelům jednotlivých obcí za spolupráci.

Letos se vypravilo do ulic na Lipnicku ke třem stovkám koledníků, kteří nasadili na své hlavy královské koruny a přijali šanci stát se králi nejen po čas sbírky, ale po celý rok: být královsky velkorysí v odpuštění, v půjčování, v darování i v lásce k druhým. Provázejme je, ať se jim přijatý úkol podaří naplnit.

Kéž Kristus žehná každému z vás!

Milí koledníci, jste srdečně zváni ke královskému setkání na Plovárně Hranice v sobotu 24. 2. a 10. 3. 2018, vždy od 7.30 hodin.

Těšíme se na vás. Jan a Pavlína

Obce našich farností	Vykoledovaná částka v roce 2018	Počet pokladniček
Bohuslávky	8 480 Kč	2
Hlinsko	8 346 Kč	2
Kladníky	4 640 Kč	1
Lhota	8 657 Kč	2
Lipník nad Bečvou - město	94 081 Kč	30
Nové Dvory	5 248 Kč	1
Trnávka	2 972 Kč	1
Týn nad Bečvou	13 387 Kč	3
Celkem za Lipnicko	348 269 Kč	80
Celkem za Charitu Hranice	1 278 026 Kč	236

NĚKTERÁ VÝROČÍ LIPENSKÉ FARNOSTI

síle osobních vztahů, které mohou působit jako nástroj Boží milosti..., jeho misí je celá planeta.

Podle A. Ivreigh: Papež reformátor

POSTNÍ ALMUŽNA

Bratři a sestry,

když jsem psal tuto výzvu, vzpomněl jsem si na děti z Haiti. Ty, které chodí do škol, v nichž Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá, dostanou zdarma jedno jídlo denně. Na oběd

pomoci z takto získaných prostředků.

*Mons. Bohumír Vitásek, prezident
ACHO*

**KAŽDÁ DAROVANÁ
KORUNA** ve prospěch lidí, kteří se ocitli v tíživé situaci, je požehnáním

Tříkrálový čas a s ním naše koledování pro radost a pro naději je v letošním roce za námi. Srdečné díky patří vám všem, kteří jste přijali

* Před 780 lety roku 1238 vznikla nejstarší dochovaná zmínka o duchovní správě v Lipníku nad Bečvou. Na listině je podepsán farář Walter, bývalý dvorní kaplan markraběte moravského Přemysla.

* 325 let kaple sv. Barbory Zasloužilý lipenský děkan Jiří Balšánek v roce 1693 přistavěl ze severní strany ke kostelu sv. Jakuba kapli sv. Barbory, byl velkým ctitelem sv. Barbory. Působilo zde bratrstvo sv. Barbory,

Z KALENDÁŘE FARNOSTÍ ...

únor		
11.2.	neděle	6. neděle v mezidobí – Panna Maria Lurdská – Světový den nemocných
14.2.	středa	Popeleční středa – den přísného postu
18.2.	neděle	1. neděle postní
22.2.	čtvrtek	Svátek Stolce sv. Petra
25.2.	neděle	2. neděle postní, sbírka Halěř sv. Petra
březen		
2.3.	pátek	První pátek v měsíci
4.3.	neděle	3. neděle postní
10.3.	sobota	Začátek novény ke sv. Josefovi – viz příloha FL na stolku v kostele
11.3.	neděle	4. neděle postní – Laetare (Raduj se...)
13.3.	úterý	5. výročí zvolení papeže Františka
18.3.	neděle	5. neděle postní
19.3.	pondělí	Slavnost sv. Josefa, v 17:30 mše sv. v kapli sv. Josefa. Adorační den farnosti Lipník n. B., Výstav Nejsv. Svátosti od 10 – 17 u sv. Jakuba
24.3.	sobota	Děkanátní setkání mládeže
25.3.	neděle	6. neděle postní – Květná neděle – v 9:15 svěcení ratolestí u kaple sv. Josefa. Začíná letní čas

jehož se Jiří Balšánek sám ujal; v čele bratrstva byl kníže Ditrichstein s manželkou. Bratrstvo zde u svatostánku konalo své pobožnosti s ofěrami. Po stranách stojí sochy sv. Blažeje a sv. Valentýna. Kaple má také oltář Piety jako protějšek oltáře Svatého Kříže z roku následujícího v jižní kapli Panny Marie.

* 320 let hřbitovní kaple sv. Petra

* Před 120 lety přišly do našeho města z Těšína sestry sv. Karla Boromejského jako ošetřovatelky v nemocnici, která byla v roce 1898 postavena v Jezerské ulici. Bydlely v domku naproti nemocnici. Byla zde postavena i kaple sv. Karla Boromejského. Kaple i nemocnice byly 3. září 1899 slavnostně posvěceny a svému účelu odevzdány.

* V roce 1938 zemřela představená sester boromejek Agatonie Wyrwolová.

* 85 let uběhlo od květnového úmrtí – v roce 1933 – lipenského rodáka, vlastivědného pracovníka, děkana P. Jana Baďury. Skonal v Oseku, kde

byl v té době farářem, pohřben je ve svém rodišti.

V témže roce před Vánocemi zemřela i patronka kostela hraběnka Antoinetta Althannová.

* Před 80 lety sestavil a napsal knížečku k 700. výročí kostela sv. Jakuba a duchovní správy v Lipníku n. Bečvou P. Jaroslav Izák. Knížečku sestavil především podle farní kroniky, kterou z různých pramenů sestavil P. Jan Baďura.

* Zvony kostela sv. Františka už vyzvánějí 15 let, od roku 2003; zvonu František Serafinský je 25 let a zvonu sv. Josefa o tři méně.

HLAS Z KŘÍŽE

**„Přestaň už své dědictví odmítat
A spěchej na svou cestu
s úsměvem.**

**Pokračuj denně na své pouti
rád...“**

J. Lydgate

Obrazová vzpomínka na živý betlém

FARNÍ LISTY vydala Římskokatolická farnost Lipník nad Bečvou. Vychází pro vnitřní potřebu farností Lipník nad Bečvou, Týn nad Bečvou, Hlinsko za přispění firmy TRUMF International. **Neprodejné!**

Starší čísla Farních listů a aktuální informace o životě farnosti najdete na internetové adrese www.farnostlipnik.cz

Tisk: TRUMF International, www.trumf.cz, www.koreni-vareni.cz

Příspěvky do Farních listů můžete donést na faru v Lipníku nebo zaslat na e-mail: falipniknb@ado.cz